

Uppenbarelsen om Jesus Kristus – Nummer fyra

Jesaja fyrtio

Jeff Pippenger

2023-10-23

Budskapet i Jesu Kristi uppenbarelse som håller på att avförseglas innefattar identifieringen av det hebreiska ord som översatts med "sanning", vilket bland annat representerar Kristi karaktär som Alfa och Omega. Att början på något representerar slutet på något genomsyrar hela Bibeln, och Kristi karaktär uppenbaras i Bibeln, ty han är Ordet. Alfa och Omega är det inslag i Kristi karaktär som han själv identifierar som beviset på att han är Gud.

Jesaja kapitel fyrtio markerar början på en profetisk framställning som fortsätter till slutet av Jesajas bok i kapitel sextiosex. Den inleds med att identifiera den Tröstare som sänds, vilken Kristus lovar lärjungarna för att trösta dem vid hans bortgång, men Tröstarens ankomst finner sin fullkomliga uppfyllelse, såsom alla profetior gör, i de sista dagarna. Jesajas och Jesu identifiering av Tröstarens ankomst pekar på besvikelsen i de etthundafyrtiofyra tusendens rörelse, som inträffade den 18 juli 2020.

Men jag säger er sanningen: Det är för ert bästa att jag går bort; ty om jag inte går bort, skall Hjälparen inte komma till er; men när jag går bort, skall jag sända honom till er. Och när han kommer, skall han överbevisa världen om synd och om rättfärdighet och om dom. Johannes 16:7, 8.

Ordene "synd, rättfärdighet och dom" är det som Hjälparen kommer att använda för att "överbevisa" världen. Det ord som översatts med "överbevisa" inbegriper betydelsen att övertyga. De tre stegen "synd, rättfärdighet och dom" motsvarar det hebreiska ord som översatts med "sanning". Det ordet bildades av den hebreiska alfabetets första, trettonde och sista bokstav, och det ordet uttrycker att alltings Skapare är den förste och den siste, Alfa och Omega. När Hjälparen kommer till de besvikna etthundafyrtiofyra tusen, kommer Han att övertyga dem, och därefter världen, om att Gud är Alfa och Omega.

Trösten, trösten mitt folk, säger er Gud. Tala tröstande till Jerusalem och ropa till henne, att hennes vedermöda är fullbordad, att hennes missgärning är försonad; ty av Herrens hand har hon fått dubbelt igen för alla sina synder. En röst ropar i öknen: Bered Herrens väg, gör i ödemarken en banad väg för vår Gud. Varje dal skall höjas, och varje berg och höjd sänkas; det som är krokigt skall rätas, och ojämnheterna jämnas till slätt mark. Och Herrens härlighet skall uppenbaras, och allt kött skall tillsammans se den; ty Herrens mun har talat. Jesaja 40:1–5.

Passagen identifierar verket hos den siste Elia-budbäraren, vilket förebildades av William Miller, som hade förebildats av Johannes Döparen, som hade förebildats av Elia, och som av Malaki hade identifierats som den budbärare som bereder vägen för förbundets budbärare. I den slutliga Elia-rörelsen, när Herren sänder Hjälparen för att styrka dem som har blivit besvikna och väntar på

Herren under en dröjsmålstid, skall ”Herrens härlighet uppenbaras, och allt kött skall tillsammans se den”. Herrens ”härlighet” är Hans karaktär, och Jesu Kristi uppenbarelse är ett avtäckande av det inslag i Hans karaktär som framställs som Alfa och Omega. Efter inledningen i de fem första verserna frågar ”rösten av en som ropar i öknen” Gud: ”Vad skall jag ropa?”

Rösten sade: Förkunna. Och han sade: Vad skall jag förkunna? Allt kött är gräs, och all dess härlighet är såsom markens blomma. Gräset torkar bort, blomman vissnar, när Herrens andedräkt blåser på det. Ja, folket är gräs. Gräset torkar bort, blomman vissnar, men vår Guds ord förblir för evigt. Jesaja 40:6–8.

Budskapet om Kristi karaktär, som framställs som Alfa och Omega, placeras inom islams symbolik. I Hesekiel trettiosju förs dalen med de döda benen först samman, och därefter väcks den till liv genom de fyra vindarnas profetiska budskap.

”Änglar håller tillbaka de fyra vindarna, framställda som en rasande häst som söker slita sig lös och rusa fram över hela jordens yta, med förödelse och död i sitt spår.

”Skall vi sova på själva gränsen till den eviga världen? Skall vi vara slöa och kalla och döda? O, att vi i våra församlingar måtte få Guds Ande och andedräkt inandad i Hans folk, så att de måtte stå upp på sina fötter och leva. Vi behöver inse att vägen är smal och porten trång. Men när vi går in genom den trånga porten, är dess vidd utan gräns.” Manuscript Releases, volym 20, 217.

Den vredgade hästen i Bibelns profetior är islam. Den vredgade hästen hålls tillbaka från att utföra sitt förstörelseverk, vilket framställs genom att de fyra vindarna hålls tillbaka av fyra änglar i Uppenbarelseboken sju. De hålls tillbaka till dess att de etthundrafyrtiofyra tusen har blivit beseglade.

Och därefter såg jag fyra änglar stå vid jordens fyra hörn och hålla tillbaka jordens fyra vindar, för att ingen vind skulle blåsa över jorden eller över havet eller mot något träd. Och jag såg en annan ängel stiga upp från öster med den levande Gudens sigill, och han ropade med hög röst till de fyra änglar åt vilka det var givet att skada jorden och havet och sade: Skada inte jorden, inte heller havet eller träden, förrän vi har satt sigill på vår Guds tjänare på deras pannor. Uppenbarelseboken 7:1–3.

De fyra vindarna som hålls tillbaka representerar återhållandet av islam till dess att beseglingen av Guds folk är fullbordad. Islam framställs i Uppenbarelseboken som de tre sista av de sju basunerna, och även som de tre veen.

Och jag såg, och jag hörde en ängel flyga mitt på himlen och säga med hög röst: Ve, ve, ve över jordens invånare för de övriga basunrösterna från de tre änglar som ännu skall blåsa! Uppenbarelseboken 8:13.

Efter att ha introducerat de tre veropets trumpeter identifierar Johannes islams kännetecken i kapitel nio. I vers fyra i kapitel nio ges ett befallande ord till islam, vilket uppfylldes i Abubekrs historia, den förste ledaren efter Mohammed.

Och det blev dem befallt att inte skada jordens gräs, inte heller något grönt eller något träd, utan endast de människor som inte har Guds sigill på sina pannor. Uppenbarelseboken 9:4.

Uriah Smith identifierade Abubekrs förhållande till vers fyra.

”Efter Muhammeds död efterträddes han i ledarskapet av Abu Bakr år 632 e.Kr.; så snart han väl hade befäst sin auktoritet och sitt styre, utsände han ett rundbrev till de arabiska stammarna, ur vilket följande är ett utdrag:

”När ni utkämpar Herrens strider, så uppför er som män, utan att vända ryggen till; men låt inte er seger fläckas av kvinnors och barns blod. Förstör inga palmer och bränn inga sädesfält. Hugg inte ner några fruktträd och gör ingen skada på boskap, utom sådan som ni dödar för att äta. Och när ni ingår något förbund eller någon överenskommelse, så håll det och var era ord trogna. Och där ni drar fram kommer ni att finna några religiösa personer som lever avskilda i kloster och har föresatt sig att tjäna Gud på det sättet; låt dem vara och varken döda dem eller förstöra deras kloster. Och ni kommer att finna ett annat slags människor som hör till Satans synagoga och som har rakade hjässor; se då till att ni klyver deras skallar och inte ger dem någon pardon, förrän de antingen blir muhammedaner eller betalar tribut.” Uriah Smith, Daniel and the Revelation, 500.

Uriah Smith fortsätter med att identifiera två klasser av män, vilka skulle urskiljas av de islamiska krigare som Abubekr sände för att föra krig mot Rom. Den ena klassen identifierar han som katolska munkar, som tillbad på söndagen; och den andra klassen var de som tillbad på sjundagen. Islam skulle endast angripa soldyrkarna. Ännu viktigare för våra överväganden är att människor, vare sig söndagshållare eller sabbatshållare, symboliskt framställs som gräs, gröna växter och träd. De fyra vindarna i kapitel sju hölls tillbaka så att de inte blåste över gräset förrän sabbatshållarna hade blivit förseglade.

Budbäraren för de etthundrafyrtiofyra tusendens rörelse frågar Gud: ”Vad skall jag ropa?” Han fick veta att hans budskap skulle vara att Guds ord står fast för evigt, och detta budskap skulle placeras inom ramen för vinden som blåser över gräset. När Hjälparen sänds till de etthundrafyrtiofyra tusen, som har blivit besvikna över en misslyckad förutsägelse om islam, och som därefter inser att de befinner sig i dröjsmålstiden i liknelsen om de tio jungfrurna, blir de då av Hjälparen underrättade om att det budskap de skall frambära är budskapet om islams roll i Bibelns profetia. Hjälparens ankomst, i dröjsmålstidens historia, får dem att stå.

Och han sade till mig: Människobarn, stå upp på dina fötter, så skall jag tala till dig. Och anden kom in i mig när han talade till mig och ställde mig upp på mina fötter, så att jag hörde honom som talade till mig. Heseziel 2:1, 2.

De står upp när de uppväcks.

Och människor av folken och stammarna och tungomålen och nationerna skall se deras döda kroppar i tre och en halv dag och inte tillåta att deras döda kroppar läggs i gravar. Och de som bor på jorden skall glädja sig över dem och fröjda sig och sända gåvor till varandra, eftersom dessa två profeter plågade dem som bodde på jorden. Och efter tre och en halv dag kom livets Ande från Gud in i dem, och de stod på sina fötter; och stor fruktan föll över dem som såg dem.

Uppenbarelseboken 11:9–11.

De två stegen att först stå upp och därefter lyftas upp såsom baneret framställs också av Hesekiel i kapitel trettiosju. Hesekiels första steg för samman kroppsdelarna av de döda, torra benen som finns i besvikelsens dal. Hesekiels andra steg är budskapet om de fyra vindarna, vilket är förseglingsbudskapet, vilket är Islams budskap.

Och han sade till mig: Du människobarn, kan dessa ben få liv? Jag svarade: O Herre Gud, du vet det. Och han sade till mig igen: Profetera över dessa ben och säg till dem: Ni förtorkade ben, hör Herrens ord. Så säger Herren Gud till dessa ben: Se, jag skall låta ande komma in i er, så att ni får liv. Och jag skall fästa senor på er och låta kött växa på er och övertäcka er med hud och ge er ande, så att ni får liv; och ni skall inse att jag är Herren. Då profeterade jag såsom jag hade blivit befalld. Och medan jag profeterade hördes ett dån, och se, en skakning uppstod, och benen fogade sig samman, det ena benet till det andra. Och när jag såg, se, då kom senor och kött på dem, och huden övertäckte dem; men det fanns ingen ande i dem. Då sade han till mig: Profetera till vinden, profetera, du människobarn, och säg till vinden: Så säger Herren Gud: Kom från de fyra vindarna, du ande, och blås på dessa slagna, så att de får liv. Då profeterade jag såsom han hade befallt mig, och anden kom in i dem, och de fick liv och reste sig upp på sina fötter, en mycket stor här. Hesekiel 37:3–10.

I det avsnitt hos Jesaja som vi för närvarande betraktar, när Hjälparen kommer, står de upp på sina fötter; därefter lyfts de upp på ett högt berg såsom ett baner och förkunnar de ”glada budskapen”, vilket är det sena regnet, den tredje ängelns budskap.

Du Sion, som bär fram glädjebud, stig upp på det höga berget; du Jerusalem, som bär fram glädjebud, höj din röst med kraft; höj den, frukta inte; säg till Juda städer: Se er Gud! Se, Herren Gud kommer med stark hand, och hans arm skall härska för honom; se, hans lön är med honom, och hans verk går framför honom. Han skall föda sin hjord såsom en herde: lammen skall han samla med sin arm och bära dem i sin famn, och dem som har ungar skall han varsamt leda. Vem har mätt vattnen i sin kupade hand och utmätt himlen med spannet, och fattat jordens stoft i ett mått, och vägt bergen på våg och höjderna på vikt? Vem har utforskat Herrens Ande, eller varit hans rådgivare och undervisat honom? Med vem rådgjorde han, och vem gav honom förstånd och lärde honom den rätta vägen, och lärde honom kunskap och visade honom förståndets väg? Se, folken är såsom en droppe ur ämbaren och räknas såsom ett grand på vågskålen; se, öarna lyfter han upp såsom vore de ett ringa stoftkorn. Och Libanon räcker inte till för bränsle, ej heller dess djur till brännoffer. Alla folk är såsom intet inför honom; de aktas av honom såsom mindre än intet och fåfänglighet. Jesaja 40:9–17.

De som har kommit ut ur sina gravar upphöjs som ett baner, eller, såsom Jesaja uttrycker det, de förs upp på ”ett högt berg”. Det höga berget är baneret, och det representerar dem som väntade på Herren under dröjsmålstiden, vilken inleds genom den första besvikelsen den 18 juli 2020.

Tusen skola fly för en endas tillrättavisning; för fems tillrättavisning skolen I fly, till dess I lämnas kvar såsom en signalstång på bergets topp och såsom ett baner på en kulle. Därför skall Herren dröja, för att han må vara er nådig, och därför skall han upphöjas, för att han må förbarma sig över er; ty Herren är en domens Gud: saliga äro alla de som vänta efter honom.

Jesaja 30:17, 18.

I Uppenbarelseboken elva tas baneret upp till himlen.

Och de hörde en stark röst från himlen som sade till dem: Kom hit upp. Och de steg upp till himlen i ett moln, och deras fiender såg dem. Och i samma stund blev det en stor jordbävning, och en tiondel av staden föll, och i jordbävningen dödades sju tusen människor; och de som blev kvar greps av skräck och gav ära åt himlens Gud. Uppenbarelseboken 11:12, 13.

Uppenbarelseboken elva anger att de två vittnena lyfts upp till himlen i samma stund som jordbävningen. Den jordbävning som i den förgångna historien uppfylldes genom den franska revolutionen, är en förebild på Förenta staternas omstörtande vid söndagslagen. Baneret upplyfts därför vid söndagslagen, och baneret förkunnar sedan de ”glada budskapen” för hela världen.

Alla ni jordens invånare, ni som bor på jorden, se, när han reser ett baner på bergen; och när han stöter i basun, så hören. Jesaja 18:3.

Baneret skall frambära de ”glada budskapen” när ”basunen” ljuder. Det sista basunbudskapet i Uppenbarelseboken är den sjunde basunen, som är det tredje ve, vilket är islam. Jesaja, Johannes och Hesekiel talar alla om de sista dagarna, och de motsäger aldrig varandra.

Guds sigill sätts på Guds folk vid söndagslagen.

”Ingen av oss kommer någonsin att ta emot Guds sigill medan våra karaktärer har en enda fläck eller skamfläck på sig. Det åligger oss att avhjälpa bristerna i våra karaktärer, att rena själens tempel från all orenhet. Då kommer det sena regnet att falla över oss, såsom det tidiga regnet föll över lärjungarna på pingstdagen....”

”Vad gör ni, bröder, i det stora förberedelseverket? De som förenar sig med världen tar emot den världsliga formen och förbereder sig för vilddjurets märke. De som misstror sig själva, som ödmjukar sig inför Gud och renar sina själar genom att lyda sanningen, dessa tar emot den himmelska formen och förbereder sig för Guds sigill på sina pannor. När påbudet går ut och stämpeln anbringas, kommer deras karaktär att förbli ren och obefläckad i evighet.”
Testimonies, band 5, 214–216.

Även om förordningen stadfästs vid söndagslagen, måste de som tar emot sigillet ha en karaktär som är beredd för sigillet redan före söndagslagen, ty söndagslagen är den kris som alla kriser i Guds ord pekar fram emot. Den är den ”kris” eller det ”rop” vid midnatt i liknelsen om de tio jungfrurna.

”Karaktären uppenbaras i en kris. När den allvarliga rösten vid midnatt förkunnade: ’Se, brudgummen kommer; gå ut för att möta honom’, vaknade de sovande jungfrurna ur sin slummer, och det blev synligt vilka som hade gjort sig beredda för händelsen. Båda grupperna överraskades, men den ena var förberedd för nödläget, och den andra befanns vara oförberedd. Karaktären uppenbaras av omständigheterna. Krisartade situationer frambringar karaktärens verkliga halt. Någon plötslig och oförutsedd olycka, sorg eller kris, någon oväntad sjukdom eller ångest, något som för själen ansikte mot ansikte med döden, kommer att blottlägga karaktärens sanna innersta. Det kommer att göras uppenbart huruvida det finns någon verklig

tro på Guds ords löften eller inte. Det kommer att göras uppenbart huruvida själen uppehålls av nåden, om det finns olja i kärlet med lampan.”

”Prövningstider kommer över alla. Hur uppför vi oss under Guds prövning och rannsakan? Släcks våra lampor? eller håller vi dem fortfarande brinnande? Är vi beredda för varje nödläge genom vår förbindelse med Honom som är full av nåd och sanning? De fem visa jungfrurna kunde inte överföra sin karaktär till de fem oförståndiga jungfrurna. Karaktären måste formas av oss som enskilda individer.” Review and Herald, 17 oktober 1895.

De visa jungfrurna behövde oljan innan ropet ljöd, ty när midnattskrisen inträffar är det för sent att skaffa oljan.

”Det finns en anda av förtvivlan, av krig och blodsutgjutelse, och den anden kommer att tillta ända till tidens allra slut. Så snart Guds folk blir beseglade i sina pannor — det är inte något sigill eller märke som kan ses, utan ett stadfästande i sanningen, både intellektuellt och andligt, så att de inte kan rubbas — så snart Guds folk är beseglade och beredda för skakningen, kommer den. Ja, den har redan börjat; Guds domar är nu över landet för att varna oss, så att vi må veta vad som kommer.” Manuscript Releases, volym 1, 249.

Guds sigill är ett stadfästande i sanningen, både intellektuellt och andligt. Det sigillet kan inte ses, men baneret kommer att ses, ty det är det enda sätt på vilket världen kan varnas. Därför finns det en tid då sigillet inte kan ses, och den följs av söndagslagen, då sigillet måste ses.

”Den helige Andes verk är att överbevisa världen om synd, om rättfärdighet och om dom. Världen kan endast varnas genom att se dem som tror sanningen helgade genom sanningen, handlande efter höga och heliga principer, och på ett högt och upphöjt sätt visa skiljelinjen mellan dem som håller Guds bud och dem som trampar dem under sina fötter. Andens helgelse utmärker skillnaden mellan dem som har Guds sigill och dem som håller en falsk vilodag. När prövningen kommer, skall det tydligt visas vad vilddjurets märke är. Det är söndagshelgandet. De som, efter att ha hört sanningen, fortsätter att betrakta denna dag som helig, bär syndens människas kännetecken, han som menade sig kunna förändra tider och lagar.” Bible Training School, 1 december 1903.

Det sigill som måste uppnås före söndagslagen är Kristi karaktärs fulla utveckling, och det är osynligt, utom för änglarna. Det sigill som blir synligt vid söndagslagen är de som håller sjundedagssabbaten, ty den är Guds folks sigill, eller tecken.

Tala också du till Israels barn och säg: Sannerligen, mina sabbater skall ni hålla; ty de är ett tecken mellan mig och er från släkte till släkte, för att ni må veta att jag är Herren, som helgar er. 2 Moseboken 31:13.

Förseglingen av de hundrafyrtiofyra tusen började den 18 juli 2020 och måste fullbordas före söndagslagen.

Alla ni jordens invånare, ni som bor på jorden, se när han reser ett baner på bergen; och när han stöter i trumpet, hör. Jesaja 18:3.

De sju åskorna, som nu har öppnats, visar att de etthundrafyrtiofyra tusens historia är verket att förkunna ett budskap som är placerat inom ramen för basunvarningen i det tredje ve. Islams basun i Bibelns profetia är det som ljuder genom det baner som lyfts upp ur graven.

De fyra vägmärkena i varje reformlinje, som överensstämmer med de fyra vägmärkena i historien från 1840 till 1844, fastslår att vart och ett av de fyra stegen i varje reformlinje alltid bär samma tema. Det första vägmärket i de etthundrafyrtiofyra tusens historia, vilket representerades av 1840 till 1844, var budskapets bemyndigande den 11 september 2001. Det vägmärket var islam. Det andra vägmärket i den parallella historien för de etthundrafyrtiofyra tusen var besvikelsen den 18 juli 2020. Det vägmärket var en förutsägelse om islam som hade förvanskats genom tillämpningen av tid. Det tredje vägmärket, som utmärker midnattsropet, är en rättelse av den misslyckade förutsägelsen om islam. Rättelsen representerar förkastandet av tillämpningen av tid. Det fjärde vägmärket är söndagslagen, där det baner som upplyfts ljuder den sjunde basunen, vilket är det tredje ve, vilket är islam.

Jesaja kapitel fyrtio identifierar utgångspunkten för de följande tjugosex kapitlen. Denna utgångspunkt återfinns i Uppenbarelsboken kapitel elva, när de två profeter som plågade folket förs tillbaka till livet. Hjälparen uppväcker dem och ställer dem på deras fötter, och därefter lyfts de upp till himlen. Jesaja identifierar Elias budbärare som rösten som ropar i öknen. Denne budbärare frågar därefter vad hans budskap skall vara, och i profetisk symbolik får han veta att Islams budskap är en trumpetvarning som baneret förkunnar. Ändå är det enda sättet på vilket Islam kan framställas som varningens trumpet i de sista dagarna att identifiera det förflutna Islam. Islams början, sådan den uppfattades av milleriterna och såsom den framställs grafiskt på Habackuks två heliga tavlor, måste användas för att identifiera den tredje ve-ropets Islam.

Jag kom i Anden på Herrens dag och hörde bakom mig en stark röst, såsom av en basun.
Uppenbarelsboken 1:10.

Johannes hörde i Uppenbarelsboken ljudet av en basun bakom sig, och Johannes representerar de etthundrafyrtiofyra tusen som hör en röst från det förflutna. Rösten bakom Johannes, som representerar ljudet av en basun från det förflutna, är pionjärförståelsen att basunerna var Guds domar mot söndagsdyrkan. De fyra första basunerna kom över det hedniska Rom som ett svar på den första söndagslag som Konstantin utfärdade år 321. Den femte och sjätte basunen, vilka är det första och det andra veropet, representerar Guds domar mot det påvliga Rom efter att även det antog en söndagslag vid kyrkomötet i Orléans år 538. Islams tredje ve kommer när söndagslagen antas i Förenta staterna. Då höjs baneret och identifierar Islams profetiska roll, grundad på Islams inledande roll.

Det budskap som förkunnas genom fälttecknet kan endast bli fast grundat när budskapet placeras inom ramen för Alfa och Omega. Efter denna inledning i Jesaja kapitel fyrtio framläggs den starkaste och mest direkta bibliska framställningen av Gud som Alfa och Omega genom flera på varandra följande kapitel. Dessa kapitel utgör Jesajas framställning av Jesu Kristi uppenbarelse, som "Gud gav åt" Jesus, "för att visa sina tjänare vad som snart måste ske; och han sände den och gav den till känna genom sin ängel åt sin tjänare Johannes", som skrev den "i en bok och" sände

”den till de sju församlingarna.”

Vi kommer att behandla följande kapitel i Jesaja i nästa artikel.

Salig är den som läser, och de som hör denna profetias ord och bevarar det som är skrivet däri; ty tiden är nära. Uppenbarelseboken 1:3.